

การศึกษาคุณภาพการวัดของแบบทดสอบ Five-Factor Nonverbal Personality Questionnaire (FF-NPQ)

ดวงภาภรณ์ หมั่นอภัย วท.ม.*, สุธสบาย จุลกทัพพะ พบ.**
กนกรัตน์ สุขะตุกคะ กศ.ม.**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความเที่ยงและความตรงตามโครงสร้างของแบบทดสอบ FF-NPQ โดยการหาสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบ NEO-FFI ฉบับภาษาไทยในนักศึกษาปริญญาตรีไทย **วิธีการศึกษา** กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรีทั้งชายและหญิง จำนวน 376 คน กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2550 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยให้ประเมินตนเองจากข้อคำถามที่เป็นรูปภาพในแบบทดสอบ FF-NPQ และข้อคำถามที่เป็นข้อความในแบบทดสอบ NEO-FFI

ผลการศึกษา แบบทดสอบ FF-NPQ มีคุณสมบัติด้านความเที่ยงเป็นที่น่าพอใจ โดยความคงที่ภายในมีค่า 0.67 ถึง 0.82 และความตรงเชิงเหมือนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับแบบทดสอบ NEO-FFI อยู่ระหว่าง 0.36 - 0.52 ผลการเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพ Five factor model ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามกลุ่มวิชาที่เรียนไม่พบความแตกต่างของรูปแบบบุคลิกภาพ

สรุป แบบทดสอบ FF-NPQ เป็นเครื่องมือวัดบุคลิกภาพตามแนวคิด Five-factor model ชนิดไม่ใช้ภาษามีคุณสมบัติทางการวัดทั้งในส่วนของความเที่ยงและความตรงที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามการนำแบบทดสอบไปใช้ในบริบทที่ต่างกันควรใช้ด้วยความระมัดระวัง เพื่อป้องกันปัญหาด้านข้อจำกัดในการทดสอบและเพื่อให้ผลการทดสอบที่ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

คำสำคัญ คุณภาพการวัด แบบทดสอบ FF-NPQ NEO-FFI

วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2554; 56(1): 3-14

- * บัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาคลินิก ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
- ** ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

Psychometric Property Study of Five-Factor Nonverbal Personality Questionnaire (FF-NPQ)

Duangpaporn Meunapai M.Sc. , Sudsabuy Chulakdabba M.D.***

*Kanokrat Sukhatunga M.Ed.***

Abstract

Objective: The objective of this research was to study the reliability and construct validity of the Five-Factor Nonverbal Personality Questionnaire (FF-NPQ) by correlating it to the Thai version of the NEO Five Factor Inventory (NEO-FFI) among the Thai undergraduate students.

Method: The subjects were 376 undergraduate students derived by a random sampling from Kasetsart University, Bangkhen Campus. The instruments applied in this study were the Five-Factor Nonverbal Personality Questionnaire (FF-NPQ) and the Thai version of the NEO Five Factor Inventory (NEO-FFI). Participants were instructed to rate themselves anonymously on reactions to behaviors when shown pictures in the FF-NPQ and when shown text in the NEO-FFI.

Results: This research revealed that FF-NPQ has demonstrated a satisfactory level of internal consistency reliability ($\alpha = 0.67 - 0.82$). Correlation between the FF-NPQ and the NEO-FFI revealed an acceptable level of convergent validity ($r = 0.36 - 0.52$). The participants were divided into 4 groups according to their undergraduate fields of study for comparison of their personality. The results found that differences in Five-factor personality model regarding undergraduate fields of study were not significant.

Conclusion: Based on the Five-factor personality model, FF-NPQ was found to be a valid and reliable measuring instrument of nonverbal personality. However due to existing limitations when using personality instrument in a different context, implementation of the FF-NPQ among the Thai population must be done cautiously, because the interpretation of personality should consider demographic factors of the examinee together.

Keywords: psychometric property, FF-NPQ, NEO-FFI

J Psychiatr Assoc Thailand 2011; 56(1): 3-14

* Faculty of Graduate Studies, Clinical Psychology Program, Department of Psychiatry, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University.

** Department of Psychiatry, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University.

บทนำ

ความรู้และการศึกษาทางด้านจิตวิทยาพัฒนาขึ้นมากในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 จากปรัชญาและการทดลองด้านสรีรวิทยา (experimental physiology) สำหรับการศึกษาส่วนของบุคลิกภาพเริ่มต้นจากวงการแพทย์และจิตบำบัด สาเหตุที่นักจิตวิทยาพยายามศึกษาบุคลิกภาพก็เพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ โดยเฉพาะปัจจัยสำคัญที่ทำให้แต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันและเพื่อวิเคราะห์ความผิดปกติทางจิตระหว่างผู้ที่เป็นโรคจิต โรคประสาท และคนปกติ¹ ซึ่งวิธีหนึ่งที่นักจิตวิทยาใช้ศึกษาบุคลิกภาพ คือ การประเมินบุคลิกภาพ (personality assessment) เป็นความพยายามที่จะเข้าใจ ทำนาย อธิบายลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลหรือกลุ่มคนด้วยวิธีที่เป็นระบบระเบียบ โดยมีหลายแนวทางเริ่มจากแนวจิตวิเคราะห์ เป็นการใช้นักจิตวิทยาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบ เช่น Rorschach inkblot test, thematic apperception test, word association test แนวทางที่สอง คือ ปรากฏการณ์นิยมหรือมนุษยนิยม ใช้หลักทฤษฎีของมาสโลว์ในเรื่องการประจักษ์แจ้งในความจริงแห่งตน (self-actualization) มากำหนดเป็นข้อคำถามในแบบสำรวจ เช่น แบบสำรวจ personal orientation inventory, แบบทดสอบ role construct repertory test อีกแนวทางเป็นแนวพฤติกรรมนิยม ใช้หลักของนักพฤติกรรมนิยมในการประเมินข้อมูลที่เป็นพฤติกรรม (behavior assessment) ได้แก่ เทคนิคการวิเคราะห์พฤติกรรม (behavior analysis technique) เทคนิคการสุ่มตัวอย่างพฤติกรรม (behavior sampling technique) และเทคนิคพฤติกรรมบำบัด (behavior therapy technique) และท้ายสุดเป็นแนวบุคลิกลักษณะ ซึ่งเป็นการใช้แบบทดสอบให้ผู้ถูกทดสอบรายงานตนเอง (self-report inventory) ผ่านข้อคำถามวัดบุคลิกลักษณะ เช่น Minnesota multiphasic personality inventory, The sixteen personality factor questionnaire, The Maudsley

personality inventory เป็นต้น²

สำหรับประเทศไทย แบบทดสอบบุคลิกภาพที่ได้รับความนิยมและมีการยอมรับอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน มีอยู่ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ projective test เป็นการใช้สิ่งเร้าที่คลุมเครือสะท้อนบุคลิกภาพของผู้ถูกทดสอบออกมา ลักษณะของแบบทดสอบไม่มีโครงสร้างที่ชัดเจนและการประเมินผลต้องอาศัยความชำนาญสูง สำหรับ objective test เป็นการให้ผู้ถูกทดสอบตอบข้อความที่เป็นปรนัย ลักษณะของแบบทดสอบมีโครงสร้างและระบบการให้คะแนนที่ชัดเจน³ ซึ่งแบบทดสอบทั้ง 2 ประเภทนั้นต่างก็มีวิธีการทดสอบต่างกันไป กล่าวคือ ข้อจำกัดของ projective test ไม่เหมาะที่จะทำเป็นรายกลุ่ม ส่วน objective test ไม่สะดวกที่จะทำในกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา หรือไม่สามารถทำความเข้าใจข้อความในแบบทดสอบ ดังนั้น นักจิตวิทยาจะต้องเลือกใช้แบบทดสอบให้เหมาะสมกับภาระงานที่ทำ เพื่อให้ผลการทดสอบที่ออกมามีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

มีการศึกษาจำนวนมากที่ศึกษาบุคลิกภาพตามแนวคิด Five-factor model หรือ The big five ซึ่งอยู่ในกลุ่มทฤษฎีบุคลิกลักษณะ (trait theory) ซึ่งพบว่าสามารถวัดบุคลิกภาพออกมาเป็นแนวทางเดียวกัน แม้จะอยู่ในวัฒนธรรมที่ต่างกัน เป็นผลให้เกิดแบบทดสอบบุคลิกภาพจำนวนมากที่อิงแนวคิดพื้นฐานที่ได้รับการยอมรับและนิยมใช้ประเมินบุคลิกภาพอย่างกว้างขวางในหลายประเทศ โดยแบบทดสอบที่สร้างขึ้นในช่วงแรกจะมีลักษณะเป็นข้อความให้ผู้รับการทดสอบตอบ ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ในประเทศที่ใช้ภาษาแตกต่างกัน ทำให้จำเป็นต้องมีการแปลและปรับคำถามตามวัฒนธรรมและลักษณะภูมิประเทศ นอกจากนี้ยังยุ่งยากกับกลุ่มคนที่มีข้อจำกัดในด้านภาษา สมารถลดจนความตั้งใจ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีนักจิตวิทยาในกลุ่มหนึ่งพยายามสร้างแบบทดสอบชนิดไม่ใช้ภาษาเขียนขึ้นมาเพื่อลดข้อจำกัดต่างๆ ที่เกิดขึ้น

ให้ชื่อว่า Five-factor nonverbal personality questionnaire (FF-NPQ) สร้างขึ้นโดยอิงทฤษฎีบุคลิกภาพตามแนวคิด Five-factor model และสเกลของแบบทดสอบ personality research form (PRF) ซึ่งปัจจุบันได้มีนักวิจัยนำไปศึกษาในหลายประเทศ ทั้งในอเมริกา ยุโรป และเอเชีย เช่นผลการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการทำหน้าที่ซึ่งผิดปกติของบุคลิกภาพในนักเรียนจีนพบว่ามีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของบุคลิกภาพตามแนวคิด Five-factor model⁴ หรือการศึกษาที่ศึกษาคุณภาพการวัดของแบบทดสอบบุคลิกภาพในกลุ่มบุคคล 5 ประเทศ ได้แก่ แคนาดา อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ นอร์เวย์ และอิสราเอล พบว่า แบบทดสอบบุคลิกภาพชนิดไม่ใช้ภาษามีค่าความเที่ยงสูงและมีความตรงตามโครงสร้างเมื่อเทียบกับแบบทดสอบบุคลิกภาพที่ใช้ภาษาของประเทศดังกล่าว⁵ ด้วยความเป็นสากลและวัฒนธรรมเสรีของ FF-NPQ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาคุณภาพการวัด ซึ่งประกอบด้วย การหาความเที่ยงและความตรง ของแบบทดสอบนี้ในการประเมินบุคลิกภาพของคนไทย โดยที่ในส่วนของความตรงเป็นการหาความตรงตามโครงสร้างเปรียบเทียบกับแบบทดสอบ NEO Five-factor inventory (NEO-FFI) ซึ่งมีลักษณะเป็น objective test ที่อิงทฤษฎีบุคลิกภาพตามแนวคิด Five-factor model เหมือนกันแต่เป็นแบบทดสอบที่ใช้ภาษาเขียน สำหรับในประเทศไทยนั้น มีผู้นำมาแปลเป็นภาษาไทยและนำมาใช้ศึกษาบุคลิกภาพของบุคคลในหลายสาขาอาชีพ^{6,7} แต่ยังไม่มีการศึกษาใดที่แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติด้านการวัดของแบบทดสอบว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดในการนำไปใช้ ซึ่งผลด้านคุณภาพการวัดของแบบทดสอบเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้ที่จะนำไปใช้มีความมั่นใจมากขึ้นว่า แบบทดสอบนั้นๆ สามารถวัดบุคลิกภาพได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และผลการวัดมีความคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณสมบัติทางการวัดของแบบทดสอบชนิดไม่ใช้ภาษาที่น่าจะมีแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์ได้ในคน

หลายกลุ่ม

ระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีสาขาวิชาต่างๆ ให้เลือกเรียนได้ตามความสนใจ ความถนัด ทัศนคติ ตลอดจนบุคลิกภาพของแต่ละคน ดังนั้น กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยจึงเป็นกลุ่มคนที่น่าจะมีความหลากหลายในเรื่องลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลหรือบุคลิกภาพ ประกอบกับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีนักศึกษาจำนวนมากที่มาจากทั่วทุกพื้นที่ของประเทศเข้ามาศึกษาต่อผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาคุณภาพการวัดของแบบทดสอบ FF-NPQ ในการประเมินบุคลิกภาพคนไทยครั้งนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อหาความเที่ยง (internal consistency) ของแบบทดสอบ Five-factor nonverbal personality questionnaire (FF-NPQ)
2. เพื่อหาความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) ของแบบทดสอบ Five-factor nonverbal personality questionnaire (FF-NPQ) โดยเทียบเคียงกับแบบทดสอบ NEO Five-factor inventory (NEO-FFI)

วัสดุและวิธีการ

ประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งชายและหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2550 จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 376 คน จำแนกเป็นเพศชาย 188 คน และหญิง 188 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 6 เดือน (พฤศจิกายน 2550 ถึง เมษายน 2551) โดยโครงการวิจัยนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

1) แบบทดสอบ Five-factor nonverbal personality questionnaire (FF-NPQ) ของ Jackson, Paunonen และ Ashton ใช้ประเมินบุคลิกภาพของบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 17 ปีขึ้นไป เวลาในการทำประมาณ 10 นาที มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 60 ข้อ แบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 5 องค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบจะวัดจากข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ ได้แก่ การแสดงตัว (extraversion) การเห็นด้วยกับผู้อื่น (agreeableness) การมีจิตสำนึก (conscientiousness) ความหวั่นไหว (neuroticism) และการเปิดรับประสบการณ์ (openness to experience) ความตรงมีสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบ NEO Five-factor inventory เท่ากับ 0.45-0.59 และมีสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบ personality research form เท่ากับ 0.35-0.54 ความเที่ยงมีค่าระหว่าง 0.64 -0.77⁹

2) แบบทดสอบ NEO Five-factor inventory (NEO-FFI) ของ Costa และ McCrae ฉบับภาษาไทย ใช้ประเมินบุคลิกภาพของบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 17 ปีขึ้นไป เวลาในการทำประมาณ 15 นาที มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 60 ข้อ แบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 5 องค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบจะวัดจากข้อคำถามจำนวน 12 ข้อ ได้แก่ การแสดงตัว การเห็นด้วยกับผู้อื่น การมีจิตสำนึก ความหวั่นไหว และการเปิดรับประสบการณ์ ความตรงมีสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบ NEO Personality Inventory เท่ากับ 0.75-0.89 ความเที่ยงมีค่าระหว่าง 0.74-0.89⁹

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ประโยชน์ และวิธีการทำแบบทดสอบให้กลุ่มตัวอย่างทราบ จากนั้นจึงดำเนินการทดสอบโดยให้กลุ่มตัวอย่างเริ่มทำแบบทดสอบ FF-NPQ ก่อน เมื่อทำเสร็จแล้วก็ให้ทำแบบทดสอบ NEO-FFI ใช้เวลารวมประมาณ 30 นาที

ผลการศึกษา

ปัจจัยพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีระดับอายุและชั้นปีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยอายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.34 และเมื่อพิจารณาในส่วนของคณะ พบว่า ส่วนใหญ่มีการกระจายใกล้เคียงกัน ยกเว้น คณะเทคนิคสัตวแพทย์ ที่มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยกว่าคณะอื่นคิดเป็นร้อยละ 2.7 และคณะสังคมศาสตร์มีจำนวนมากกว่าคณะอื่นคิดเป็นร้อยละ 18.9 สำหรับคณะที่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 10 ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์, สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และบริหารธุรกิจ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ ชั้นปี และคณะ

	Year	n	Percent
Age (year)	17-19	110	29.3
Mean 20.34	20	93	24.7
SD 1.29	21	94	25.0
	22-24	79	23.7
Class	1 st	98	26.1
	2 nd	96	25.5
	3 rd	98	26.1
	4 th	84	22.3
Faculty	Agriculture	23	6.1
	Fisheries	13	3.5
	Science	29	7.7
	Engineering	27	7.2
	Education	45	12.0
	Economics	23	6.1
	Social Sciences	71	18.9
	Veterinary Technology	10	2.7
	Agro-Industry	27	7.2
	Humanities	38	10.1
	Business Administration	52	13.8
	Architecture	18	4.8
	total	376	100

ตารางที่ 2 ภาพรวมคุณภาพการวัดของแบบทดสอบ FF-NPQ ได้แก่ ความคงที่ภายใน และสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบ NEO-FFI (N=376)

FF-NPQ Scale	Mean	SD	Internal consistency	Correlation with NEO-FFI
Neuroticism (N)	44.94	9.45	0.67	0.37
Extraversion (E)	44.66	11.46	0.82	0.36
Openness to experience (O)	52.94	10.00	0.77	0.38
Agreeableness (A)	63.79	8.64	0.70	0.52
Conscientiousness (C)	55.16	8.97	0.68	0.50

ภาพรวมคุณภาพการวัดของแบบทดสอบ FF-NPQ

ภาพรวมของคุณภาพการวัดของแบบทดสอบ FF-NPQ ในกลุ่มตัวอย่างคนไทย แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบต่างๆ ทั้ง 5 องค์ประกอบ มีค่าตั้งแต่ 44.66 ถึง 63.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าระหว่าง 8.64 ถึง 11.46

ความเที่ยงใช้วิธีการวิเคราะห์ความคงที่ภายใน โดยใช้สูตรของครอนบักแอลฟา พบว่า แบบทดสอบ FF-NPQ มีค่าความเที่ยงเหมาะสม โดยมีช่วงตั้งแต่ระดับปานกลาง ($\alpha = 0.67$) ถึง สูง ($\alpha = 0.82$) โดยพบว่า สูงสุดในองค์ประกอบ E (extraversion)

ความตรงตามโครงสร้างศึกษาด้วยวิธีหลายลักษณะหลายวิธี เพื่อหาค่าความตรงเชิงเหมือนจากความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบ FF-NPQ กับคะแนนของแบบทดสอบ NEO-FFI ซึ่งคำนวณโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความตรงเชิงเหมือนซึ่งวัดองค์ประกอบเดียวกันด้วยวิธีต่างกัน มีค่าระหว่าง 0.36 ถึง 0.52

ภาพรวมคุณภาพการวัดของแบบทดสอบ FF-NPQ ได้แก่ ความคงที่ภายใน และสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบ NEO-FFI (ตารางที่ 2)

การวิเคราะห์ความแตกต่างขององค์ประกอบบุคลิกภาพจำแนกตามกลุ่มคณะที่เรียน

การจำแนกคณะกลุ่มตัวอย่างตามสาขาที่เรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อ้างอิงจากกลุ่มคณะในการสอบ Admission ตามเกณฑ์ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกอบกับลักษณะเนื้อหาพื้นฐานร่วมในการเรียนการสอนและแนวโน้มการประกอบอาชีพในสาขาที่สำเร็จการศึกษา โดยสาขาวิชาที่มีลักษณะร่วมต่างๆ ข้างต้นใกล้เคียงกันจะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มคณะเดียวกัน ซึ่งจำแนกได้เป็น 4 กลุ่มคณะ ได้แก่ 1) สาขาวิชาเฉพาะ ได้แก่ คณะเกษตร คณะประมง คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคนิคสัตวแพทย์ คณะสถาปัตยกรรม 2) บริหารและเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ 3) ศึกษาศาสตร์ ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ 4) มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

ผลการเปรียบเทียบขององค์ประกอบของบุคลิกภาพทั้ง 5 ด้านที่ได้จากทั้งแบบทดสอบ FF-NPQ และแบบทดสอบ NEO-FFI จำแนกตามกลุ่มคณะที่กลุ่มตัวอย่างเรียน มีลักษณะไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแตกต่างขององค์ประกอบบุคลิกภาพที่ได้จากแบบทดสอบ FF-NPQ จำแนกตามกลุ่มคณะที่เรียน

	FF-NPQ Scale					NEO-IFF Scale				
	N	E	O	A	C	N	E	O	A	C
Typical fields (n=147)	44.28 (10.09)	44.76 (10.95)	53.89 (10.31)	63.10 (9.22)	54.89 (9.47)	22.32 (7.67)	28.20 (5.29)	27.64 (4.86)	30.59 (5.26)	29.85 (5.96)
Business and Economics (n=75)	45.33 (9.21)	44.35 (12.94)	51.96 (10.74)	64.47 (8.57)	55.80 (8.27)	21.56 (7.32)	29.89 (5.21)	26.57 (4.75)	30.85 (5.70)	30.69 (5.30)
Education (n=45)	45.73 (7.57)	44.04 (10.19)	51.24 (7.78)	62.11 (8.42)	53.80 (8.58)	22.22 (5.91)	29.33 (4.69)	27.76 (5.07)	31.78 (5.24)	30.36 (5.35)
Humanities and Social sciences (n=109)	45.25 (9.49)	44.98 (11.70)	53.05 (9.82)	64.96 (7.85)	55.67 (8.93)	20.73 (7.96)	29.45 (5.28)	28.64 (5.25)	31.88 (5.49)	31.08 (6.10)
F	0.428	0.094	1.118	1.705	0.629	1.024	2.223	2.568	1.428	1.000
P-value	0.733	0.964	0.342	0.166	0.597	.382	.085	.054	.234	.393

วิจารณ์

ปัจจัยพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีอายุไล่เลี่ยกัน ซึ่งอายุและระดับชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่อายุ 17-20 ปี จะศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-2 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21-24 ปี จะศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3-4 จะมีเพียงส่วนน้อยที่พบว่า มีระดับ อายุ 20-21 ปี แต่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-2 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการย้ายคณะสาขาวิชาในระหว่างศึกษาหรือการลาออกจากคณะที่เรียนอยู่เดิม เพื่อสอบคัดเลือกเข้าเรียนในคณะใหม่ของนักศึกษา ซึ่งระดับการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาที่ศึกษาบุคลิกภาพในกลุ่มบุคคลอายุระหว่าง 15-19 ปี และ 20-24 ปี ซึ่งล้วนกำลังศึกษาในสถาบันการศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์^{10,11} จากข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีระดับอายุและชั้นปีที่ศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนั้น พัฒนาการและการเรียนรู้ด้านต่างๆ จึงนับว่าอยู่ในช่วงวัยเดียวกัน ซึ่งช่วงของพัฒนาการในวัยนี้อยู่ระยะวัยรุ่น และเป็นช่วงวัยที่มีการเริ่มต้นเลือกอาชีพและค้นหาตนเอง¹² ทั้งนี้

การที่กลุ่มตัวอย่างที่ก้าวเข้าสู่การเรียนในมหาวิทยาลัย ประสบการณ์การศึกษาและสังคมของแต่ละช่วงเวลาที่ศึกษาในแต่ละระดับชั้นปีจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ตามวัย โดยเฉพาะพัฒนาการด้านบุคลิกภาพที่จะมีความชัดเจนและมั่นคงมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของคณะ พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 คณะ ได้แก่ คณะเกษตร ประมง วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร มนุษยศาสตร์ บริหารธุรกิจ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่มีการกระจายใกล้เคียงกัน ยกเว้น คณะเทคนิคสัตวแพทย์ที่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่าคณะอื่น คิดเป็นร้อยละ 2.7 และคณะสังคมศาสตร์ที่มีจำนวนมากกว่าคณะอื่น คิดเป็นร้อยละ 18.9 จะเห็นได้ว่า ระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การประกอบอาชีพ เนื้อหาการเรียนมีลักษณะเฉพาะทางอย่างชัดเจน ซึ่งนักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในการศึกษาที่แตกต่างไปจากเดิมค่อนข้างมาก การเลือกสาขาวิชาและการปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบวิธีการเรียน

การสอนแบบใหม่เป็นสิ่งที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเผชิญ อย่างไรก็ตาม การจัดระบบการเรียนการสอนในแต่ละคณะมีข้อจำกัดแตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักศึกษาที่แต่ละคณะสามารถรับเข้ามาเพื่อศึกษาในแต่ละปีที่มีจำนวนมากขึ้นแตกต่างกันไป เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาแต่ละคณะในปัจจุบันจะเห็นว่า สายวิทยาศาสตร์สุขภาพมีจำนวนนักศึกษาน้อยที่สุดรองลงมาคือสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษามากที่สุด ดังนั้น การที่จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละคณะในการศึกษาคครั้งนี้มีจำนวนตัวอย่างนักศึกษาจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพน้อยกว่าสาขาอื่น และมีจำนวนตัวอย่างจากสาขาสังคมศาสตร์มากกว่าสาขาอื่น จึงมีความสอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาที่มีอยู่จริงของแต่ละคณะ ซึ่งพอจะคาดหมายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างน่าจะเป็นสัดส่วนของตัวแทนนักศึกษาที่ครอบคลุมและมีความหลากหลาย

คุณภาพการวัดของแบบทดสอบ FF-NPQ

ผลการศึกษาภาพรวมคุณภาพการวัดของแบบทดสอบ FF-NPQ พบว่า มีค่าความเที่ยงจากการวิเคราะห์ความคงที่ภายในอยู่ในระดับปานกลาง - สูง ($\alpha = 0.66 - 0.82$) โดยสูงสุดในองค์ประกอบ E (extraversion) ที่สอดคล้องกับการผลการศึกษาที่ศึกษาความเที่ยงของแบบทดสอบ nonverbal personality questionnaire (NPQ) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่เป็นต้นแบบในการพัฒนาแบบทดสอบ FF-NPQ พบว่า ค่าความคงที่ภายในจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.71¹³ และผลการศึกษาคคุณภาพแบบทดสอบ FF-NPQ ในกลุ่มอาจารย์ผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาในประเทศฝรั่งเศสก็พบคุณสมบัติทางด้านความเที่ยงและความตรงที่เหมาะสมและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับหลายประเทศ¹⁴ จึงอาจกล่าวได้ว่า คุณสมบัติด้านความเที่ยงของแบบทดสอบ

FF-NPQ มีความเป็นมาตรฐานเดียวกัน แม้จะนำไปใช้ในต่างวัฒนธรรมก็น่าจะคาดหมายได้ว่าผลการวัดที่ได้จะมีความสอดคล้องกัน

ในส่วนของความตรงตามโครงสร้าง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ FF-NPQ และแบบทดสอบ NEO-FFI ความตรงเชิงเหมือนซึ่งวัดองค์ประกอบเดียวกัน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.36 ถึง 0.52 ผลที่ได้มีความคล้ายคลึงและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลศึกษาในกลุ่มตัวอย่างชาวอเมริกาเหนือที่ความตรงเชิงเหมือนมีค่าระหว่าง 0.45 ถึง 0.59⁹ จะเห็นได้ว่าค่าความตรงเชิงเหมือนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชาวไทยมีค่าต่ำกว่าค่าที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างในต่างประเทศ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบของบุคลิกภาพตามแนวคิด Five factor model มีลักษณะองค์ประกอบย่อยหลายส่วนที่อยู่ภายในองค์ประกอบหลักทั้ง 5 องค์ประกอบ อาจได้รับอิทธิพลด้านวัฒนธรรมที่เป็นรากฐานของบุคลิกภาพคนไทย ซึ่งแต่ละองค์ประกอบไม่มีลักษณะชัดเจนมากเท่าที่พบในต่างวัฒนธรรมหรืออาจมีความเหลื่อมล้ำกันของแต่ละองค์ประกอบย่อย ทำให้ไม่สามารถแบ่งแยกองค์ประกอบบุคลิกภาพออกจากกันได้ชัดเจนเท่าในต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วผลการศึกษาที่สอดคล้องกันแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบ FF-NPQ น่าจะนำมาใช้วัดบุคลิกภาพคนไทยได้ตรงตามแนวคิด Five factor model ได้

ภาพรวมคุณภาพการวัดของแบบทดสอบ FF-NPQ จากการศึกษาครั้งนี้มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาในหลายประเทศที่ล้วนมีภาษา วัฒนธรรมและกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน คุณสมบัติด้านการวัดที่ให้ผลสอดคล้องกันแสดงถึงความเป็นสากล อันจะยังประโยชน์ในการนำแบบทดสอบไปใช้ในการศึกษาที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น และผลที่ได้จากการศึกษาจะช่วยยืนยันความเหมาะสมของการนำแบบทดสอบไปใช้ต่อไปในอนาคต อย่างไรก็ตามมี

การศึกษาที่นำแบบทดสอบ FF-NPQ ไปใช้ศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศจีนพบว่า โครงสร้างบุคลิกภาพที่พบในกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถอธิบายได้โดยใช้แนวคิด Five-factor model ได้¹⁵ ซึ่งผู้วิจัยได้ระบุถึงสาเหตุว่าเนื่องมาจากการนำแบบทดสอบไปใช้ในต่างวัฒนธรรมโดยไม่ได้มีการทดสอบคุณภาพการวัดก่อน ผลที่ได้จึงไม่สามารถอธิบายได้ว่า เพราะเหตุใดการวัดบุคลิกภาพในการศึกษาขึ้นดังกล่าวจึงให้ผลที่ไม่สอดคล้องกับผลที่ได้จากวัฒนธรรมอื่น นับเป็นการสนับสนุนถึงความจำเป็นในการทดสอบคุณภาพของแบบทดสอบทุกครั้งก่อนที่จะนำไปใช้ศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำไปใช้ในต่างวัฒนธรรม เพราะแม้ว่าแบบทดสอบจะมีคุณสมบัติที่มีความเป็นกลางทางวัฒนธรรม แต่ประเด็นทางบุคลิกภาพของบุคคลมีความซับซ้อนและมีปัจจัยแวดล้อมต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพได้มาก

การวิเคราะห์ความแตกต่างขององค์ประกอบบุคลิกภาพจำแนกตามกลุ่มคณะที่เรียน

เมื่อนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบใน 5 องค์ประกอบหลักของบุคลิกภาพตามแนวคิด Five-factor model ทั้งจากแบบทดสอบ FF-NPQ และแบบทดสอบ NEO-FFI ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกเป็น 4 กลุ่มคณะ ได้แก่ กลุ่มคณะสาขาวิชาเฉพาะ ประกอบด้วย คณะเกษตร ประมง วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีสัตวแพทย์ และสถาปัตยกรรม กลุ่มคณะบริหาร และเศรษฐศาสตร์ กลุ่มคณะศึกษาศาสตร์ และท้ายสุดคือกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน จากผลการศึกษาดังนี้ค่อนข้างแตกต่างจากผลการศึกษาหลายครั้งที่มีการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาที่เรียนในคณะต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะพบว่า นักศึกษาที่เรียนในคณะต่างกันจะมีลักษณะบุคลิกภาพแตกต่างกันไปด้วย^{16,17,18} แต่สำหรับการศึกษาที่ศึกษาในนักศึกษา

ที่เรียนในคณะเดียวกันแต่ต่างสาขาวิชากลับพบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่เรียนต่างสาขาวิชากัน มีบุคลิกภาพไม่แตกต่างกัน¹⁹ ซึ่งผลการศึกษาที่พบทั้ง ความแตกต่างและไม่แตกต่างของลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาจำแนกตามสาขาวิชาเรียนนั้น น่าจะมีปัจจัยแวดล้อมอื่นที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาดังกล่าวไปตามสภาวะการณ์ในขณะศึกษา ทั้งนี้ การที่ผลการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะองค์ประกอบบุคลิกภาพตามแนวคิด Five-factor model ในครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของบุคลิกภาพระหว่างนักศึกษาที่เรียนต่างกลุ่มคณะกัน อาจเนื่องมาจากปัจจัยด้านองค์ประกอบหลักของบุคลิกภาพตามแนวคิดดังกล่าวที่ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบล้วนมีองค์ประกอบย่อยบางประการที่อาจมีทั้งส่วนที่แตกต่าง คล้ายคลึง หรือมีความทับซ้อนกันอยู่ เมื่อเปรียบเทียบในภาพรวม อาจทำให้ไม่สามารถแบ่งแยกกันอย่างชัดเจน แต่หากนำมาเปรียบเทียบโดยแยกเป็นองค์ประกอบย่อยที่อยู่ภายในอาจจะทำให้เห็นความชัดเจนมากขึ้น อย่างเช่น การศึกษาที่ทดสอบเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพตามแนวคิด 5 องค์ประกอบในนักบินของกองทัพอากาศที่ไม่พบความแตกต่างในองค์ประกอบหลัก แต่กลับพบความแตกต่างในองค์ประกอบย่อยของบุคลิกภาพในนักบินแบบบินประเภทต่างๆ²⁰ ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าการศึกษาที่พบความแตกต่างของบุคลิกภาพเมื่อเปรียบเทียบตามสาขาวิชาเรียน มักจะใช้แบบทดสอบที่มีรากฐานทฤษฎีที่แบ่งบุคลิกภาพออกเป็นลักษณะย่อยต่างๆ ค่อนข้างละเอียด ไม่ได้แบ่งออกเป็นองค์ประกอบหลักแบบกว้างๆ เหมือนแบบทดสอบ FF-NPQ และ NEO-FFI อีกปัจจัยหนึ่งอาจเป็นผลจากการหล่อหลอมทางวัฒนธรรมที่สร้างลักษณะพื้นฐานร่วมของบุคลิกภาพคนไทยให้มีความคล้ายคลึงกันและไม่สามารถแบ่งแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน จะสอดคล้องกับผลจากการศึกษาเพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานบุคลิกภาพคนไทย (The Thai personality test : TPT)²¹ ที่สรุปว่า

อิทธิพลด้านวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกับความหลากหลายของลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่งต้องใช้ปัจจัยพื้นฐานถึง 21 ปัจจัยในการอธิบายคุณลักษณะบุคลิกภาพคนไทยได้อย่างครอบคลุม ทั้งนี้ หากพิจารณาจากข้อมูลปัจจัยพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมากทั้งอายุ ช่วงชั้นระดับการศึกษา ตลอดจนสังคมและสภาพแวดล้อม อาจส่งผลให้ลักษณะบุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่างมีโอกาสที่จะคล้ายคลึงกันได้มากขึ้น ดังคำกล่าวที่ว่า บุคลิกภาพของบุคคลที่เป็นผลมาจากอิทธิพลของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ การตัดสินใจเลือกคณะในการเรียนของกลุ่มตัวอย่างก็อาจมีตัวแปรอื่นนอกเหนือจากลักษณะบุคลิกภาพที่เข้ามามีผลต่อการตัดสินใจ ซึ่งแม้ว่าจะมีการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพของบุคคลที่มีความรู้ความสามารถหรือความถนัดที่แตกต่างกันจะมีบุคลิกภาพแตกต่างกันไปด้วย แต่ปัจจัยภายนอกอื่นๆ อาทิ โอกาสในการประกอบอาชีพ ค่านิยมของสังคมก็อาจเข้ามาเป็นตัวแปรได้ ดังผลการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาไทย 6 สาขาอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่รู้สึกว่าคุณเลือกสาขาอาชีพได้ตรงกับบุคลิกภาพมีจำนวนร้อยละ 50-55 เท่านั้น ซึ่งการตัดสินใจเลือกสาขาวิชาเรียนของนักศึกษาอาจเกิดจากความต้องการของผู้ปกครอง เรียนตามเพื่อนหรือตามแฟชั่น²² และท้ายสุด คือ ปัจจัยด้านการแบ่งกลุ่มคณะ ในครั้งนี้ผู้วิจัยมีการแบ่งกลุ่มคณะแตกต่างจากการศึกษาที่ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักศึกษางานอื่นๆ ซึ่งในงานเหล่านั้นมักจะแบ่งกลุ่มนักศึกษาเพื่อเปรียบเทียบเจาะจงเป็นรายคณะหรือกลุ่มวิชาโดยการจำแนกเป็นกลุ่มหลักใหญ่ๆ เช่น วิทยาศาสตร์เปรียบเทียบกับสังคมศาสตร์ แต่การแบ่งกลุ่มคณะครั้งนี้ผู้วิจัยอ้างอิงข้อมูลจากกลุ่มคณะในการสอบ admission ตามเกณฑ์ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา มาพิจารณาประกอบกับลักษณะเนื้อหาพื้นฐานรวมในการเรียนการสอน และแนวโน้มการประกอบอาชีพในสาขาที่สำเร็จการศึกษา

โดยสาขาวิชาที่มีลักษณะร่วมใกล้เคียงกันจะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มคณะเดียวกัน จากข้อมูลการแบ่งกลุ่มคณะของผู้วิจัยจะเห็นว่า กลุ่มคณะวิชาชีพเป็นกลุ่มที่ประกอบด้วยสาขาวิชาที่หลากหลาย ถ้านำมาจำแนกใหม่จะสามารถจำแนกออกเป็นกลุ่มย่อยได้อีก 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ในขณะที่อีก 3 กลุ่มหลักเดิมมีจำนวนสาขาวิชาที่ประกอบอยู่น้อยกว่า ทั้งนี้ จำนวนสาขาวิชาและจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มที่ต่างกัน อาจทำให้เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่ม ผลที่ได้จึงยังไม่สามารถเป็นตัวแทนที่อธิบายลักษณะความคล้ายคลึงหรือแตกต่างของบุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่างได้ชัดเจนเท่าที่ควร

ปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนมีความเป็นไปได้ที่จะเป็นปัจจัยสอดแทรกที่เข้ามากระทบต่อผลการเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษา โดยใช้เกณฑ์การจำแนกตามกลุ่มวิชาเรียน ส่งผลให้จากการศึกษาไม่พบผลความแตกต่างในการเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งนับได้ว่าผลการศึกษานี้มีความแตกต่างกับผลการศึกษาก่อนหน้านี้จึงเป็นประเด็นที่น่าจะมีความศึกษาเพิ่มเติมเพื่อหาคำตอบและเหตุผลที่ชัดเจนของความแตกต่างที่เกิดขึ้นต่อไป

สรุป

ภาพรวมของคุณภาพการวัดของแบบทดสอบ FF-NPQ ในกลุ่มตัวอย่างคนไทย แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบต่างๆ ทั้ง 5 องค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ 44.66 ถึง 63.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 8.64 ถึง 11.46 ในส่วนของความเที่ยงมีค่าความคงที่ภายใน อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 0.82 และความตรงมีสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบ NEO-FFI ค่าอยู่ระหว่าง 0.36 ถึง 0.52

การเปรียบเทียบองค์ประกอบของบุคลิกภาพทั้ง 5 องค์ประกอบหลักของบุคลิกภาพตามแนวคิด Five

factor model ทั้งจากแบบทดสอบ FF-NPQ และแบบทดสอบ NEO-FFI ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่จำแนกเป็นกลุ่มคณะต่างๆ 4 กลุ่มคณะ ได้แก่ กลุ่มคณะสาขาวิชาเฉพาะ กลุ่มคณะบริหารและเศรษฐศาสตร์ กลุ่มคณะศึกษาศาสตร์ และกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

คุณภาพการวัดทั้งในด้านความเที่ยงและความตรงของแบบทดสอบ FF-NPQ ที่ได้มีความใกล้เคียงและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาในต่างวัฒนธรรม จึงน่าจะสนับสนุนถึงคุณภาพและความเหมาะสมในการนำไปใช้ประเมินบุคลิกภาพในคนไทย แต่อย่างไรก็ตาม การนำแบบทดสอบไปใช้ในวัตถุประสงค์และบริบทแวดล้อมที่ต่างกัน จะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบทั้งในด้านการเลือกใช้แบบทดสอบ ลักษณะผู้ถูกทดสอบ คุณสมบัติของผู้ทดสอบ ตลอดจนมาตรฐานของกระบวนการทดสอบ เพื่อให้ผลการทดสอบมีความถูกต้องและเชื่อถือได้อย่างแท้จริง

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล รวมถึงนักศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาคั้งนี้

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากทุนวิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

1. นวลละออง สุภาพผล. ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ ประสานมิตร; 2527.

2. แสงสุรีย์ สำอางค์กุล. การวัดผลบุคลิกภาพในการปรึกษาจิตวิทยาคลินิก และการแนะแนว. เชียงใหม่: ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2546.

3. แสงจันทร์ วุฒิกานนท์, กนกรัตน์ สุขะตุงคะ, สุชีรา ภัทรายุทธวรรตน์. การสำรวจลักษณะอุปนิสัยและบุคลิกภาพของนักศึกษาแพทย์ศิริราช. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2542; 44: 239-57.

4. Wang W, Hu L, Mu L, Chen D, Song O, Zhou M, et al. Functioning styles of personality disorders and five-factor normal personality traits: a correlation study in Chinese students. BMC Psychiatry [serial online] 2003; 3:11. Available from: <http://www.pubmedcentral.nih.gov/articlerender.fcgi?artid=212553>. [Accessed September 28, 2006].

5. Paunonen SV, Zeidner M, Engvik HA, Oosterveld P, Maliphant R. The Nonverbal Assessment of Personality in Five Cultures. J CrossCult Psychol 2000; 31: 220-39.

6. ชิตาพร เลี้ยงวิจิตร. ลักษณะบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในงาน และอัตราการขาดงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ]. กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2545.

7. กฤติกา หล่อวัฒนวงศ์. การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพตามแนวคิดห้าองค์ประกอบเชาวน์. อารมณ์ตามแนวคิดไกลแมน และความพึงพอใจในลักษณะงานของผู้ปฏิบัติงานฝ่ายขายของโรงแรมในกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ]. กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2547.

8. Paunonen S V, Jackson DN, Ashton MC. NPQ Manual. Michigan: Sigma Assessment Systems; 2004.

9. Costa PT, McCrae RR. Revised NEO Personality Inventory (NEO PI-R) and NEO Five-Factor Inventory (NEO-FFI) Professional Manual. Odessa: Psychological Assessment Resources; 1992.
10. Kittipoonwongvanich R. Personality of the Thai Adolescent in Bangkok Age 15-19 Years Old. [M.Sc. Thesis in Clinical Psychology]. Bangkok: Mahidol University; 2004.
11. Lowhakasamewong D. Personality of the Thai Adult Age 20-24 Years Old in Bangkok. [M.Sc. Thesis in Clinical Psychology]. Bangkok: Mahidol University; 2004.
12. ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ปรกาศพริ้ง; 2530.
13. Lee K, Ashton MC, Hong S, Park KB. Psychometric Property of the Nonverbal Personality Questionnaire in Korea. Educational and Psychological Measurement. 2000; 60:131-41.
14. Merino S, César A, Villanueva Z, Vicente e De Roma, V. Evaluación no verbal de la personalidad: análisis exploratorio de un nuevo y potencial enfoque de evaluación de los cinco grandes de personalidad en profesionales del deporte. Liberabit 2005; 11: 119-124.
15. Fan ZH, Dengfeng W. Will the Five-Factor Model Emerge? Assessing Chinese Personality by a Non-Verbal Scale. Testing International. 2005; 15: 2-4.
16. มนัสนันท์ หัตถศักดิ์, ศุภชัย อิทธิปาทานันท์. การศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพตามแบบวัดบุคลิกภาพของไมเยอร์ บริกซ์ (MBTI). BU Academic Review. 2547; 3:41-51.
17. ประฤดา สุริยันต์, นรินทร์ สังข์รักษา. การศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลสาขาต่างๆ. การประชุมวิชาการการศึกษาทั่วไป ระดับประเทศ ครั้งที่ 3 การศึกษาทั่วไปกับการเพิ่มคุณค่าบัณฑิต. 2549; 83-87.
18. บุษยา ม่วงประเสริฐ. การศึกษาบุคลิกภาพของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยนเรศวร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว]. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร; 2535.
19. โยธิน อ่ำพัก. การศึกษาระดับบุคลิกภาพนิสิตปริญญาตรีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร; 2546.
20. Nuanta D. Personality Profile of Royal Thai Air Force Aviators by The Revised NEO Personality Inventory (NEO-PI-R). [M.Sc. Thesis in Clinical Psychology]. Bangkok: Mahidol University; 2008.
21. กนกวัฒน์ สุขะตุงคะ, สุชีรา ภัทรายุตวรรตน์, เชิดศักดิ์ ไชวาลินธุ์ และคณะ. การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานแบบทดสอบบุคลิกภาพคนไทย. วารสารจิตวิทยาคลินิก. 2547; 35: 1-13.
22. ศรีเรือน แก้วกังวาล. ลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษา 6 สาขาอาชีพ (กฎหมาย คอมพิวเตอร์ แพทยศาสตร์ มนุษยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์) จากการชี้วัดของ Myers Briggs Type Indicator (MBTI). จุลสารไทยคดีศึกษา 2545; 18: 37-56.